

จะอย่างไร?...เมื่อลูกหรือหลานไม่ยอมไปโรงเรียน

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ย. 2551

**ปัญหาเจ้าตัวเล็กไม่ยอมไปโรงเรียน
หรือไม่กล้าไปโรงเรียนนั้นถือเป็นปัญหาเบสิคที่คุณแม่หลาย ๆ
คนต้องพานพบเจอกันมาแล้ว**

ทั้งนี้เนื่องจากเด็ก ๆ
มักจะไม่ชินกับการจากอ้อมอกของคุณแม่ที่เคยอยู่ด้วยกันมาทุกวัน
แล้วต้องไปอยู่ในโรงเรียนที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน หนู ๆ หลายคนถึงขั้นดินพาดิน
ไหตายอย่างไรก็ไม่ยอมเข้าโรงเรียนเด็ดขาดก็มี

ซึ่งเรื่องนี้คุณแม่แต่ละคนก็มีวิธีการจัดการที่แตกต่างกันออกไป
ตามแต่เทคนิคเฉพาะตัวของคุณแม่แต่ละคน ซึ่งวันนี้เราก็นำเอาทริคง่าย ๆ
ที่คุณแม่มือใหม่สามารถนำไปเป็นแนวทางได้มาฝากกันด้วย

อย่างแรกเลยคุณแม่ต้องเตรียมความพร้อมให้เจ้าตัวเล็กก่อน
เป็นต้นว่าเวลาเดินไปข้างนอกด้วยกัน แล้วผ่านโรงเรียนพอดี
คุณแม่ก็ควรจะต้องพูดให้เด็ก ๆ ฟังประมาณว่า "อู๋ ... นั่นไงโรงเรียนอนุบาล ดูลิพี่ ๆ
เค้าเล่นกันน่าสนใจเลย" หรือพูดถึงโรงเรียนในทัศนคติที่ดี เพื่อที่เด็ก ๆ
จะได้ไม่กลัวโรงเรียน

นอกจากนี้การสอนให้เด็ก ๆ
รู้จักช่วยเหลือตัวเองก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน เช่น เข้าห้องน้ำตัวเอง,
ดื่กข้าวทานเองได้ ใส่เสื้อผ้า รองเท้าเองได้ จะได้ไม่โดนล้อจากเพื่อน ๆ
นอกจากนี้การสอนให้เค้าท่อง ก - ฮ หรือเอ บี ซี
ก็จะเป็นการช่วยให้เค้าเตรียมความพร้อมได้ระดับหนึ่ง
เพราะเมื่อถึงเวลาเขาเรียนเค้าจะได้ตามเพื่อน ๆ ได้

ต่อมาคุณพ่อคุณแม่ต้องใจแข็ง

แน่นอนว่าแรก ๆ ที่เค้ายังไม่ชินกับโรงเรียน เขาย่อมไม่อยากจะไปเรียนเป็นธรรมดา แต่หากคุณพ่อคุณแม่ยอมตามใจให้เขาหยุดโดยไม่มีเหตุจำเป็น เพราะแพ้น้ำตาที่ไหลออกจากตาใส ๆ ของเขาละก็ จะยิ่งทำให้เขารู้สึกว่าไม่ไปโรงเรียนก็ไม่เห็นเป็นอะไร และทำให้เขายิ่งไม่อยากไปโรงเรียนเขาไปใหญ่ เพราะฉะนั้นคุณพ่อคุณแม่ต้องเข้มแข็งไว้

อย่าใช้คำพูดรุนแรง ขู่มึงคับให้เขาไปโรงเรียน

เพราะนั่นจะยิ่งทำให้เขาไม่ชอบโรงเรียนเขาไปใหญ่ เพราะเขาอาจจะคิดว่า เพราะโรงเรียนทำให้คุณพ่อคุณแม่พูดจาขมขู่เขา เด็ก ๆ ที่อายุครบเกณฑ์เขาโรงเรียนแล้ว สวนใหญ่มีกจะรับฟังเหตุผลของผู้ใหญ่ในระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นทางที่ดีพูดคุยกับเขาด้วยเหตุผลจะดีกว่า แต่ถ้าวทำอย่างงั้นเขาก็ยังไม่ยอมไปโรงเรียนก็ควรจะใช้โปรแกรมเสริมเข้าไป เป็นต้นว่า ถ้าอูทิดยนี้ไปโรงเรียนทุกวันหนูนอยจะไดแบบนี้ ๆ นะ เป็นต้น

ต้องไปรับไปส่งเขาทุกวัน ในช่วงแรก ๆ

เพราะการไปโรงเรียนสำหรับเด็ก ๆ ก็เหมือนกับการไปยังสถานที่ที่เราไม่คุ้นเคย ดังนั้นคุณแม่ควรไปรับ - ส่งเขาทุก ๆ วัน จนกระทั่งเขาชินกับโรงเรียนแล้ว ซึ่งในช่วงที่ไปรับกลับนั้นคุณแม่ควรจะไปให้ตรงเวลา เพราะไม่อย่างนั้นเขาอาจจะรู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนถูกทิ้งได้

ใส่ใจเขามาก ๆ หมั่นสอบถามเรื่องที่โรงเรียนบ่อย ๆ

เป็นต้นว่าวันนี้ไปโรงเรียนเป็นยังไงบ้าง คุณครูสอนอะไรบ้างเอ่ย เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ชื่ออะไร หรือลองให้เขาเล่าเรื่องที่โรงเรียนให้ฟัง เพราะจะได้เป็นการกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใส่ใจเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียน หรือสิ่งรอบ ๆ ตัวที่โรงเรียน เพราะเขาก็คงอยุ่ทุกจะมีเรื่องมาเล่าให้คุณแม่ฟังแน่ ๆ อยู่แล้ว นอกจากนี้คุณแม่ต้องอย่าลืมช่วยตรวจทานว่าเขามีการบ้านหรือไม่ จากนั้นจึงค่อย ๆ สอนการบ้านให้เขา เพราะถ้าเริ่มต้นการไปโรงเรียนเขาไม่ถูกตำหนิเรื่องการเรียนรู้ (ทำการบ้านตามที่สั่ง) เขาก็จะไม่รู้สึกผิดแฉกแตกแยกกับเพื่อน ๆ

และเมื่อเขาเริ่มชินกับโรงเรียนและเพื่อน ๆ แล้วคราวนี้คุณแม่อาจจะต้องเตรียมผ้าเช็ดหน้าเพื่อซับน้ำตาความน้อยใจได้เลย เพราะเด็ก ๆ จะเริ่มติดเพื่อน ๆ แล้ว บางคนอาจจะถึงขั้นไม่ยอมกลับบ้านเร็ว ๆ เพราะอยากจะอยู่เล่นกับเพื่อน ๆ ด้วยก็ได้